

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. ***, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – *** в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20245500900492 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: **, срещу С. М. Р., с ЕГН *****, адрес: гр. *****, с цена на иска: 37 492,72 лева - главница, ведно със законна лихва, считано от 12.10.2020г. до окончателното и изплащане; 1646,98 лева - възнаградителна лихва за периода от 12.03.2023г до 23.08.2023г; 2 019,01 лева - мораторна лихва за периода от 12.03.2023г до 08.11.2023г; 3539,39 лева - разноси по заповедно производство считано от 11.09.2024г; 17,50 лева - такси за периода от 14.03.2023г до 26.10.2023г;

В исковата молба се посочва, че по силата и при условията на Потребителски кредит *** от 12.10.2020г., сключен между *** от една страна и от друга страна - С. М. Р. и *****, банката е предоставила на кредитополучателите кредит в размер на 50000 лв., като Кредитополучателите се задължават да върнат ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор.

Посочва, че в съответствие с договора, кредитополучателят е усвоил предоставените от Банката парични средства в размер 50000.00 лв., по разплащателна сметка: IBAN: ****, разкрита на името на С. М. Р. при ***. Видно от банково бордеро № 1509450/12.10.2020г., средствата по кредита са усвоени на 12.10.2020г., изцяло.

Посочва, че по силата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Договора, през първите двадесет и четири месеца кредитополучателят дължи на банката фиксиран годишен лихвен процент, в размер на 5.200 % (пет цяло и двеста хилядни), процента.

Твърди, че съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от Договора от тринадесети месец до крайния срок на издължаване на кредита, кредитополучателят дължи на Банката лихва, изчислена при прилагане на променлив годишен лихвен

процент, в размер 5.200 % (пет цяло и двеста хилядни), процента на представляващ сбор от Референтния лихвен процент ПРАЙМ плюс фиксирана договорна надбавка.

Посочва, че съгласно договореното в чл. 3, ал. 2 от Потребителски кредит *** от 12.10.2020 г., референтният лихвен процент ПРАЙМ на Банката за необезпечени кредити в лв. се определя от Комитета по управление на пасивите и активите на Банката (АЛКО), съгласно Методология на Банката за определяне на референтен лихвен процент ПРАЙМ по потребителски и жилищно-ипотечни кредити, публикувана на интернет страницата на Банката - www.postbank.bg и представляваща неразделно приложение към процесния договор, като кредитополучателят е запознат със съдържанието ѝ, за което е положил подписа си върху всяка една от страниците ѝ.

Сочи, че дължимите лихви се начисляват от датата на усвояване на кредита по процесния договор, като за начална дата се счита датата на заверяване на банковата сметка.

Посочва, че годишния процент на разходите по кредита е в размер на 7,35 %/ седем цяло тридесет и пет стотни/.

Твърди, че в чл. 2, ал. 2 от Договора за потребителски кредит страните уговарят и дължимостта на такси и комисионни за проучването и отпускането на процесния кредит, както и по отношение на разплащателната сметка, предназначена да обслужва кредита, като подробно са посочени в чл.5.

Предвид горното уточнява, че претендираната от ищеца сума в общ размер на 17,50лв. - такси по Договора, представлява: - 5 бр. месечни такси за обслужване на разплащателна сметка, разкрита по потребителски кредит на обща стойност 17,50 лв., начислени съгласно чл. 5, т. 2 от Договора;

Посочва, че в чл.7 страните договарят, че процесният кредит се погасява на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и главница и посочени като брой, размер и падеж в нарочен погасителен план, представляващ неразделна част от договора за кредит. Съгласно чл. 4, погасителните вноски се заплащат на съответната падежна дата от съответния месец, посочена в погасителния план, а ако падежът на погасителната вноска съвпадне с неприсъствен ден, тя следва да бъде направена в последния работен ден преди падежа.

Сочи, че съгласно чл. 7 във вр. с чл. 8 от Договора за потребителски кредит и видно от представения като доказателство погасителен план, погасителните вноски се изплащат до 12-то число на месеца, като крайния срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е до 12.10.2028 г. Общият брой на погасителните вноски е 96, като погасителният план е подписан от страните по Договора за потребителски кредит и е неразделна част от него.

Посочва, че при просрочие на дължимите месечни погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, Кредитополучателят дължи лихва за времето на забава (мораторна лихва) върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерски съвет (по арг. от чл. 9 от Договора за потребителски кредит).

Излага, че длъжникът не е изпълнил договорните си задължения по чл. 4, чл. 7 и чл. 8 от Потребителски кредит *** от 12.10.2020 г., а именно: Не е заплатил на „***“ всички месечни вноски, включващи лихва и главница, с размер и падеж - съгласно погасителния план към процесния договор. Не е заплатил дължимите на Банката по настоящия договор лихви (неустойки) за времето на забава върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, съгласно чл. 9; Не е заплатил дължимите на Банката по процесния договор такси.

Посочва, че съгласно договореното в чл.19 от процесния Договор, всички уведомления и изявления във връзка с договора трябва да бъдат направени в писмена форма и ще се считат получени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка или с препоръчана поща, с куриер или по електронна поща достигнат до адресите на страните, посочени в началото на договора.

Поради неизпълнение на договорните условия, а именно неплащане на месечна вноска с падеж първа просрочена вноска на 12.03.2023 г. и на основание чл.14 от договора във връзка с чл. 60 ЗКИ банката обявява целия остатък по кредита за предсрочно изискуем без да се прекратява действието на договора. До кредитополучателя е изпратена Покана чрез ЧСИ ***** с №869 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС - ***, връчена на 02.08.2023. В случая се касае за т. нар. фингирано връчване, като доколкото адресата на поканата не е открит на посочения в договора адрес, въпреки усилията на връчителя, поканата е счтена за връчена на 23.08.2023 г., като това е и датата, която счита за обявяване на предсрочна изискуемост на задължението. За обявяването на предсрочна изискуемост на кредита е уведомен и съкредитополучателя С. М. Р. с Покана чрез ЧСИ ***** с №869 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС - *** възможността за фингирано връчване изрично е уредена в чл. 19 от Договора.

Посочва, че на 29.11.2023г. „***“ подава заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т. 2 от ГПК, допускане на незабавното ѝ изпълнение и издаване на изпълнителен лист срещу ответника Сеидали М. Р., с ЕГН *****, по което е образувано ч. гр. д. № ** по описа Районен съд- **. Срещу заповедта е подадено възражение от длъжника С. М. Р., с ЕГН *****, поради което на заявителя са дадени указания, че може да предяви иск за установяване на вземането си по реда на чл. 422 ГПК.

Сочи, че поради неизплатеното задължение от кредитополучателя в размер на главница: 1.) 37 492,72 лева (тридесет и седем хиляди четирисотин деветдесет и две лева и седемдесет и две стотинки) - главница, ведно със законна лихва считано от г до окончателното ѝ изплащане; 2.) 1646,98 лева (хиляда шестстотин четиридесет и шест лева и деветдесет и осем стотинки) възнаградителна лихва за периода от 12.03.2023г до 23.08.2023г. 3.) 2 019,01 лева (две хиляди и деветнадесет лева и едно стотинки) - мораторна лихва за периода от 12.03.2023г. до 08.11.2023г. 4.) 3 539,39 лева (три хиляди петстотин тридесет и девет лева и тридесет и девет стотинки) - разноски по заповедно производство считано от 11.09.2024г; 5.) 17,50 лева (седемнадесет лева и петдесет стотинки) - такси за периода от 14.03.2023г до

26.10.2023г; и с оглед на обстоятелството, че срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение на основание чл. 422, вр. чл. 414 ГПК, вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, за доверителя ми „***“ се поражда правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника С. М. Р. с ЕГН: *****, адрес гр.***, Община ***, Област ***, ул. ***, че същият има задължение към ищеца ***, ЕИК ***, произтичащо от Потребителски кредит *** от 12.10.2020 г. в размер 37 492,72 лева (тридесет и седем хиляди четиристотин деветдесет и две лева и седемдесет и две стотинки) - главница, ведно със законна лихва считано от датата на подаване на заявлението за незабавно изпълнение до окончателното ѝ изплащане; 1646,98 лева (хиляда шестстотин четиридесет и шест лева и деветдесет и осем стотинки) възнаградителна лихва за периода от 12.03.2023г до 23.08.2023г; 2019,01 лева (две хиляди и деветнадесет лева и едно стотинки) - мораторна лихва за периода от 12.03.2023г. до 08.11.2023г; 3 539,39 лева (три хиляди петстотин тридесет и девет лева и тридесет и девет стотинки) - разноски по заповедно производство; 17,50 лева (седемнадесет лева и петдесет стотинки) - такси за периода от 14.03.2023г до 26.10.2023г.

Посочва, че по подаденото от ищеца заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, от ГПК, по което е образувано ч. гр. д. № ** по описа Районен съд - ***, са изплатени 826.86 (осемстотин двадесет и шест лева и осемдесет и шест стотинки) - внесена държавна такса, както и 2712,53 (две хиляди седемстотин и дванадесет лева и петдесет и три стотинки) - платено минимално адвокатско възнаграждение с ДДС.

Моли с оглед даденото разрешение в т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк.д.№ 4/2013 г., ОСГТК при произнасяне по основателността на предявеният от ищеца иск с правно основание чл. 422 ГПК, съдът да се произнесе и по отношение на реализираните в хода на ч. гр. д. № ** по описа Районен съд *** съдебно-деловодни разноски в горепосочения размер.

Моли съдът да осъди ответника да заплати направените съдебни и деловодни разноски по водене на настоящото дело в размер 823,52 лв. (осемстотин двадесет и три лева и петдесет и две стотинки) - внесена държавна такса, както и 4732,92 лв. (четири хиляди седемстотин тридесет и два лева и деветдесет и две стотинки) - платено минимално адвокатско възнаграждение с ДДС.

Посочва, че на основание чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър не прилага Удостоверение, отразяващо актуално съ.ие на “***”, ЕИК: ***, като посочва ЕИК на дружеството, пререгистрирано в Търговския регистър към Агенция по вписвания.

В отговора ответникът оспорва изцяло исковата молба. Посочва, че предявеният иск е допустим, но неоснователен. Сочи, че през лятото на 2022г. е започнал да получава телефонни обаждания от служители на ****, с които са го уведомили за задължения по договор за кредит на стойност 50 000,00 лева .

Посочва, че с изрично писмо до Банката от 17.11.2022г. е уведомил

клона в гр. ***, за това че не е подавал искане за кредит, не е посещавал клон на банката, не е подписвал договор за кредит за 50 000 лв., не е получавал сума в размер на 50 000 лв. и няма екземпляр от такъв договор.

Посочва, че на 05.12.2022г. е посетил клона на банката в гр. *** и след като е заплатил сумата от 50,00 лв. банката му е предоставила следните документи: договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г., Приложение № 1 - методология; погасителен план по кредит на *****, искане за отпускане па кредит от 07.10.2020г., всички в заверени копия от Банката. По негово настояване му е предоставен и нов погасителен план с начална дата 12.08.2022г. За получените от него документи е подписал документ.

Сочи, че след като е получил документите видял, че е записан като кредитоискател и кредитополучател по договора за кредит, предмет на настоящото производство. Разгледал е подробно документите, които е получил от банката по негово искане и е установил, че много от подписите по документите не са с негови подписи.

Излага, че *****, който е записан като кредитоискател в искането за отпускане на кредит, първи кредитополучател и лице получаващо паричната сума в договора за кредит и единствен кредитополучател в погасителен план към договора за кредит се познава от общата им работа по това време, работили са заедно в *** с **. Излага, че като колеги взаимно са си помагали, вършили са си дребни услуги. Твърди, че един ден след малка почерпка той го е помолил да му даде личната си карта, защото искал да изтегли кредит от 5000,00 лева, за да си купи кола. Твърди, че му е дал личната си карта и на другия ден му я е върнал. Спомня си, че в края на 2020г. в ден, в който е бил на работа са го извикали на портала на фабриката и едно момиче, което не се е представило как се казва, му е дало да подпише готови документи за гарант на Асретин на капака на автомобила, с който е дошла в с. **. Посочва, че може би няколко дни след това отново са го извикали на портала и тогава едно момче, на което също не знае името му е дал за подпис предварително подготвени документи, като му е обяснил, че това е кредит на ***. Соци, че и двете лица, с които е осъществил контакт не са носили отличителни баджове на банката и не са се легитимирали.

Посочва, че не са му били дадени екземпляри от тези документи, а той не ги е прочел, защото не си е носил очилата, без които не може да чете.

Сочи, че не е посещавал клон на банката-ищец и не му е предоставена информация по отношение на кредита и време и възможност, в което да се запознае с условията по кредита. Такава няма приложена и по кредитното досие, копие от което получил при посещението си в банката на 05.12.2022г.

Посочва, че са му връчили Заповед за изпълнение и покана за доброволно изпълнение по ч.г.д. № 2805/2023г. по описа на Районен съд ***, по които е подал възражение. Поискал е спиране на изпълнението на Разпореждане за незабавно изпълнение, постановено в Заповед № 1669 от 01.12.2023г. по ч.г.д. № 2805/2023г. по опис на Казанлъшки Районен съд, което не е било уважено.

Излага, че на 25.11.2024г. е получил исковата молба, заедно с копията от документи, приложени към нея и установил, че приложеният към исковата молба екземпляр от договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г. е различен по шрифт и местонахождение на положените на всяка страница подписи от екземпляра на договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г, който му е бил предоставен от банката на 05.12.2022г. Договорът, който му е предоставил банката на 05.12.2022 г. е на шрифт по-малък от 12 , и не всички елементи са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - / чл. 1 ,ал. 1; чл. 2 , ал. 5, т. 1 ;чл. 3 , ал. 1 т.2 и ал. 2 ;чл.3, ал. 8 и 9 ;чл. 4 чл. 5 ,чл. 7 ;чл. 10 , ал. 3,4 и 5 ;чл.11 ; чл. 12;чл. 13 и чл. 14;чл. 15; чл. 16 , ал. 2 ,3;чл.17; чл. 20, ал. 1, т. 1 , т. 3 ,ал. 2 , ал. 3 ,ал. 4, ал. 5,ал. 6 , чл. 21 . На последната страница от приложение № 1 към договора - методология подписите на документа не са негови - нито саморъчно изписаните три имена, нито подписа до тях. Посочва, че в погасителния план по кредита е записан като кредитополучател само ***** и на всяка страница от това приложение не са негови.

Излага, че договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г. е нищожен защото не е подписан от лицето С. М. Р. в приложение № 1 към договор за кредит и в Погасителен план към договор за кредит. Не е индивидуализирано лицето, представляващо банката - ищец, в съответствие с изискванията на чл. 11 , ал. 1 т. 5 във вр. с т. 3 липсва посочено ЕГН, поС.ен и настоящ адрес и не е описано пълномощно за търговски пълномощник.

Посочва, че договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г. е недействителен. Според чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10. ал.1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и т. 20 и ал. 2 ЗПК, целият договор за потребителски кредит е недействителен. Тогава съгласно чл. 23 от ЗПК. потребителят дължи връщане само чистата стойност на получения кредит, но не дължи лихви или др. разходи по кредита.

Сочи, че Разпоредбата на чл. 10. ал. 1 ЗПК, регламентира задължение за изготвяне на текстовата част на съглашението с шрифт, не по - малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Касае се за императивна норма, която е нарушена. Дори и само това нарушение е достатъчно, за да се приеме, че договорът е недействителен. Не се посочват изключения или възможност за санирането му.

Излага, че в случая размерът на шрифта е довел и до затруднение на потребителя да разбере същественото съдържание на договора, т. к текстът на договора не е представен по ясен и разбираем начин, така че потребителят да има възможност да прочете текста на договора без особени затруднения. Невъзможността му да прочете текста без очила, на крак, пред портала на фабриката, в която е работил го е лишила изобщо от възможност да възприема текста.

Посочва, че в разпоредбите на договора за кредит са предвидени задължения на места само за „кредитополучателя“, а на места за „кредитополучателите“, което въвежда в заблуждение и неяснота по отношение на поетите ангажименти . В чл. 1 ал. 1 е предвидено, че банката

предоставя на кредитополучателя потребителски кредит в размер на 50 000 лева и кредитополучателят се задължава да върне ползвания кредит. В чл. 2 с подчертан шрифт е изписано името на ***, като лице - кредитополучател, на което кредита се отпуска. Подписването на предварително подготвени документи на входа на фабриката, в която работи, а не в търговски обект на банката и без да му е предоставена предварителна информация не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя.

Сочи, че в чл. 2, ал. 2 от договора се прави препратка към общите условия за откриване, водене и закриване на сметки и Тарифата на банката по отношение на таксите по чл. 5 от договора за кредит.

Излага, че разпоредбата на чл. 10 ал. 2 от ЗПК изисква Общите условия да са неразделна част от договора за потребителски кредит и всяка страница се подписва от страните по договора. Препращането направено в договора за кредит № FI ** от 12.10.2020г. към общите условия, без прилагането им към договора и подписването им на всяка страница, е неравноправна клауза по смисъла на чл.143 . ал. 2 т. 10 от ЗЗП.

Посочва, че договорът за кредит е подписан извън клон на банката /търговския обект/ и преди подписването му на С. Р. не е представена задължителната информация по чл. 47 , ал. 1 ЗЗП, а тази информация е неразделна част от договора, сключен извън търговския обект.

Посочва, че съгласно императивната разпоредба на чл. 143 от ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като: поставя изпълнението на задълженията на търговеца или доставчика в зависимост от условие, чието изпълнение зависи единствено от неговата воля; налага на потребителя приемането на клаузи, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора; позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание; позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно без основание характеристиките на стоката или услугата; дава право на търговеца или доставчика да определи дали стоката или услугата отговаря на посочените в договора условия или му предоставя изключително право да тълкува клаузите на договора; налага на потребителя да изпълни своите задължения, дори и ако търговецът или доставчикът не изпълни своите.

Посочва, че съгласно чл. 145 от ЗЗП неравноправната клауза в договор, сключен с потребителя, се преценява, като се вземат предвид видът на стоката или услугата - предмет на договора, всички обстоятелства, свързани с неговото сключване към датата на сключването, както и всички останали клаузи на договора или на друг договор, от който той зависи.

Сочи, че съгласно чл. 147, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП. клаузите на договорите, предлагани на потребителите, трябва да бъдат съставени по ясен и недвусмислен начин. При съмнение относно смисъла на определено условие

то се тълкува по благоприятен за потребителя начин.

Излага, че съгласно чл. 5 от ЗПК, кредиторът е длъжен да предостави на потребителя информация за всички условия на потребителския кредит преди сключването на договора. Договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма и на потребителя се предоставя екземпляр от договора. В чл. 5, ал. 2 от ЗПК изрично е предвидено, че информацията се предоставя на кредитополучателя във формата на стандартен европейски формуляр за информация за потребителите, съгласно Приложение № 2. С изменението на разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от ЗНК/с последна редакция с ДВ бр. 59 от 2016 г. /действаща и към момента на сключване на процесния по настоящото дело договор за кредит, информацията по ал. 1, 2, 9 и 13. както и ОУ действащи към момента на сключването на договора, се предоставят на потребителя безвъзмездно, на хартиен или на ел. носител, по ясен и разбираем език, като всички елементи на информацията и на ОУ се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт- не по- малък от 12.

Твърди, че отпуснатият кредит на кредитополучателя по силата на сключения Договор за потребителски кредит е на физическо лице. представлява предоставяне на финансова услуга по смисъла на § 13. т. 12 от ДР на ЗЗП и С. Р. има качеството на потребител по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗПК, както и по смисъла на & 13, т. 1 от ДР на ЗЗП.

Посочва, че процесният договор е договор за потребителски кредит и по отношение на него са приложими разпоредбите на ЗПК, а по силата на препращащата разпоредба на чл. 24 от ЗПК и на ЗЗП.

Посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Законът въвежда императивни изисквания относно формата и съдържанието на този вид договор, посочени в разпоредбите на чл. 10 и чл. 11 ЗПК.

Сочи, че разпоредбата на чл. 21 ЗПК предвижда, че всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна, а според чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1. т. 7- 12 и т. 20 и ал. 2 ЗПК, целият договор за потребителски кредит е недействителен. Посочено е също, че за договора за потребителски кредит се прилагат и правилата на чл. 143-148 ЗЗП, с оглед императивния характер на посочените разпоредби, които са установени в обществен интерес за защита на икономически по-слаби участници в оборота, съдът е задължен да следи служебно за тяхното спазване и дължи произнасяне дори ако нарушението на тези норми не е въведено като основание за обжалване /в този смисъл са задължителните указания, дадени с т. 1 на ТР№ 1/2013 г. от 09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗПК договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и има изискуемото съдържание, като надлежно са посочени компонентите, възведени в чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и ал. 2 от ЗПК, като липсата на която и да е от тях, според

възведеното в чл. 22 от ЗПК са предпоставка за недействителност на договора, т. е. касае се за задължителни елементи на сключения договор за потребителски кредит.

Моли съдът да приеме възраженията му за нищожност на Договор за потребителски кредит № FL ** от 12.10.2020г, поради липса на съгласие на ответника за сключването му и при условията на евентуалност за недействителност на основание чл. 22 ЗПК, поради неспазване на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 и ал. 2 ЗПК

В допълнителната искова молба ищецът на първо място излага, че абсолютно несъстоятелни са възраженията на ответника, че същият е бил подведен да подпише договора за кредит, както и че това се е случило „на капака на автомобила на служител на банката“. Ответникът е подал искане за отпускане на кредит като съкредитоискател на ***, за което му е предоставена преддоговорна информация, за да може същият да вземе информирано решение за подписване на договора. Видно от представените писмени доказателства кредитополучателят е положил подписа си на всяка една страница от договора, методологията за определяне на лихвения процент и погасителния план към него. Заявява, че ще се ползва от така оспорените документи.

Посочва, че неоснователни се явяват и възраженията, че договорът за кредит е изготвен в по- малък от изискуемия по закон шрифт. С просто око се вижда, че договорът за кредит е изготвен в шрифт, който позволява на кредитополучателите да го прочетат, като същият отговаря на изискуемия по закон, а именно размер 12. Посочва, че са неотносими възраженията на ответника, че същият не си е носил очилата, поради което не е могъл да прочете договора, като с полагането на подписа си под него, както и под останалите документи, кредитополучателя е потвърдил желанието си да сключи договора за кредит и да се обвърже с условията по него. В случай, че същият не е могъл да прочете текста, то не е имало проблем да не подписва документа на момента, а да направи това в по-късен момент, когато това е възможно. Посочва, че на кредитополучателя е даден екземпляр от договора за кредит, което същият е декларира с подписа си. Така същият е могъл да прочете на спокойствие договора, като в случай, че условията по същия не са го устройвали е можел да се откаже от договора съгласно чл.29 от ЗПК, което същият не е сторил. Още повече, че в отговора на исковата молба се откриват противоречия, а именно - веднъж ответникът твърди, че не е подписвал никакви документи, а после твърди, че ги е подписал, но не е могъл да ги прочете. В тази връзка моли да се задължи същият да уточни възраженията си в тази посока.

Твърди, че възраженията на ответника, че на същия не са представяне общи условия също е неоснователно, доколкото Договор за потребителски кредит №FL ** от 12.10.2020г. не е подписан при Общи условия и всички клаузи, които обвързват страните са посочени в самия договор за кредит, под който ответникът е положил подпис на всяка страница.

Счита,че неправилни са и твърденията на ответника, че на същия не е

представена преддоговорна информация. На кредитополучателите е представена информация с всички клаузи на договора за кредит, които са били подробно разяснени. Видно от чл.22 от договора за кредит, кредитополучателят е декларирал, че преди сключване на договора е получил цялата преддоговорна информация във формата на стандартен европейски формуляр, като се е запознал със същата и е подписал договора въз основа на информирано съгласие. В тази връзка всички възражения относно непредоставяне на информация за договора за кредит са напълно неоснователни и неправилни.

Посочва, че всички останали възражения, които представляват цитиране на Закона за потребителския кредит също са напълно неоснователни, доколкото договорът за кредит съдържа всички законноизискуеми реквизити, изготвен е на ясен и разбираем език, поради което същите се явяват неоснователни.

В отговора на допълнителната искова молба ответникът посочва, че в отговора на исквата молба няма твърдение, че договорът е подписан в присъствието на служител на банката, нито, че автомобилът е бил на служител на банката. Твърди, че е подписал документи на входа на фабриката на „** в с. **, на капака на автомобил в присъствието на две различни лица, които не са се легитимирали като служители на Банката - ищец , в два различни дни. Документите , които са му били представени за подпис не е могъл да прочете ,защото има лошо зрение.

Поддържа твърдението си, че екземплярът на договор, получен от него от банката по негово искане и след заплащане на определената такса на 05.12.2022г. и договорът представен от ищеца с исквата молба са различни по шрифт и местонахождение на положените подписи .

Поддържа твърдението си, че Договорът, който му е предоставила банката на 05.12.2022 г. е на шрифт по-малък от 12 , и не всички елементи са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт- / чл. 1 , ал. 1; чл. 2 , ал. 5, т. 1 ;чл. 3 , ал. 1, т.2 и ал. 2 ;чл.3 , ал. 8 и 9 ;чл. 4; чл. 5 ;чл. 7 ;чл. 10 , ал. 3,4 и 5 ;чл.11;чл. 12;чл. 13 и чл. 14;чл.15;чл. 16, ал. 2 ,3;чл.17;чл. 20, ал. 1, т. 1 , т. 3 , ал. 2 , ал. 3 , ал. 4, ал. 5, ал. 6 , чл. 21 /.

Поддържа твърдението си, че на последната страница от приложение №1 към договора № FL ** от 12.10.2020г - методология/задължителен реквизит на договора по см. на чл. 11 , ал. 1 т. 9а от ЗПК /, подписите на документа не са негови - нито саморъчно изписаните три имена, нито подписа до тях. Поддържа твърдението си, че в погасителния план по кредита - приложение към договора, в което като кредитополучател е записан само *****, подписите на всяка страница от това приложение не са негови.

Поддържа твърдението си, че не му е представена преддоговорна информация по чл. 5 от Закон за потребителския кредит /Приложение № 2 от ЗПК по образец /. В искането му до банката - ищец - техен рег. инд. от 17.11.2022г. приложено от него като писмено доказателство е поискал банката да му предостави заверен екземпляр от договора, както и кредитното досие по договора за кредит. В това досие липсва екземпляр от преддоговорна

информация и положен от него подпис за получаването ѝ.

Посочва, че чл. 5 , ал. 1 ЗПК предвижда, че преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник предоставя своевременно на потребителя съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит.

Сочи, че единствената възможност такава да бъде предоставена едновременно с подписването на договора, е в случаите по чл. 5 , ал. 13 от ЗПК или когато договорът за предоставяне на потребителски кредит е сключен по инициатива на потребителя чрез използването на средство за комуникация от разС.ие по смисъла на Закона за предоставяне на финансови услуги от разС.ие, което не позволява предоставяне на преддоговорната информация на хартиен или на друг траен носител, както и в случаите по ал. 10.

Сочи, че разпоредбата на чл. 22 от договора не може да елиминира задълженията на кредитора по чл. 5 от ЗПК и представянето на информация по приложение № 2 от ЗПК. На последна страница от договор № FL ** от 12.10.2020г е посочено, че са получени само екземпляр от договора и погасителния план към него .

Поддържа възражението си за нищожност по см. на чл .26, ал. 2 ЗЗД на договор за кредит № FL ** от 12.10.2020г, поради липса на съгласие и предписана от закона форма. В случая неспазването на формата, предвидена в чл. 10 ЗПК е съпроводено и с неясноти и заблуждаващи клаузи в договора за кредит, които са затруднили значително страната по договора, така че да разбере точния смисъл и значение на правата и задълженията, което представлява и нарушение на разпоредбата на чл. 147 ЗЗП. Разпоредбите на чл.1, чл. 2 ,чл.3, чл.4 ,чл.5 ,чл. 6 ,чл. 7 и погасителния план към договора за кредит са двусмислени и в никой случай разпоредбата на ал. 4 на чл.2 от договора, която предвижда, че лицата, подписали договора като кредитополучатели отговарят солидарно, не може да замести и запълни неяснотата по отношение на предмета на договора и задълженията на страните по него. Предоставянето на кредита единствено и само на *****, който е усвоил напълно и лично отпуснатия заем и посочването му като единствен длъжник в погасителния план към договора е несъответно на определянето му като солидарен длъжник. За възникване на договорно солидарно задължение е необходимо това да се формулира в специална клауза в договора. Следва и смисълът на поетите задължения да води до извода, че няколко длъжници дължат една и съща престация на един кредитор и той може да иска изпълнението ѝ от всеки от тях заедно или поотделно.

Поддържа алтернативно възражението си за недействителност на договор за кредит № FL ** от 12.10.2020г, по см. на чл. 22 във вр. с чл. 10 , ал. 1 и чл. 11 , ал. 1 т. 7 от ЗПК

Поддържа възражението си за неравноправна клауза по чл. 143, ал.2 т.

10 ЗЗП .

Поддържа направените доказателствени искания. Уточнява, че оспорва подписа и саморъчното изписване на имената му върху последната страница от приложение № 1 към договора № FL ** от 12.10.2020г - методология и погасителния план по кредита -приложение към договора.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 2805/2023 г. по описа на РС-***, по подадено на 29.11.2023г. от „***“ заявление е издадена заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т. 2 от ГПК срещу ответника Сеидали М. Р., с ЕГН *****, за следните суми:

- 37492,72 /тридесет и седем хиляди четиристотин деветдесет и два лева и 72 ст./ – главница по Договор за потребителски кредит №***/12.10.2020 г.;

- 1646,98 лв. - възнаградителна лихва за периода от 12.03.2023 г. г. до 23.08.2023 г.;

- 2019,01 лв. - мораторна лихва за периода от 12.03.2023 г. до 08.11.2023 г.;

- 17,50 лв. – такси за обслужване на разплащателна сметка, разкрита по потребителски кредит, съгласно чл.5, т.2 от Договор за потребителски кредит №***/12.10.2020 г.

- законната лихва върху главницата от 29.11.2023 г. до окончателно изплащане на вземането;

- 3593,39 лв. - разноски по делото, от които 826,86 лв. за държавна такса и 2712,53 лв. за адвокатско възнаграждение.

Вземането произтича от следните обстоятелства: Извлечение от счетоводните книги на „***“ за дължимите суми по Договор за кредит № ***/12.10.2020 г., сключен с *** като кредитор и Асредин Осман Чур като кредитополучател и С. М. Р. като съкредитополучател.

Срещу заповедта е подадено възражение от длъжника С. М. Р., с ЕГН *****, поради което в дадения от съда срок банката предявява настоящия установителен иск.

Исковата претенция е основана на твърдения, изложени в обстоятелствената част на исковата молба, за възникнали между страните по делото облигационни отношения, по повод на Договор за потребителски кредит *** от 12.10.2020г., сключен между ***, като кредитодател и С. М. Р. и *****, като съкредитополучатели, по силата на който банката е предоставила кредит в размер на 50000 лв. Кредитът е отпуснат по сметка на *****.

Съгласно сключения договор за кредит, кредитополучателят се е задължил да погаси кредита чрез 96 месечни анюитетни вноски, дължими до 12-то число всеки месец съгласно погасителен план, с краен срок за погасяване - 12.10.2028г.

В чл. 3, ал. 1 от Договора е уговорено, че за първите дванадесет месеца

от срока за издължаване на кредита, лихвата е фиксирана и е в размер на 5.200% процента. От тринадесетия месец до крайния срок на издължаване на кредита се прилага променлив годишен лихвен процент, в размер на 5.200% процента, който представлява сбор от референтен лихвен процент, плюс фиксирана договорна надбавка. За референтен лихвен процент по договора се ползва референтен лихвен процент, определен от *** за необезпечени кредити, в съответната валута лева или евро за съответния период на начисляване на лихвата.

Съгласно чл. 3, ал. 8 от Договора, годишният процент на разходите (ГПР) по отпуснатия кредит е 7.35% (седем цяло и тридесет и пет стотни) процента, а общата сума, дължима от Кредитополучателя, е 65 646.92 лв., изчислени към момента на сключване на договора. Стойността на ГПР е изчислена при следните допускания: Договорът за потребителски кредит ще е валиден за срока, за който е бил сключен, и Банката и Кредитополучателят ще изпълняват своите задължения в съответствие с условията и сроковете по договора.; Лихвата и другите разходи са неизменни спрямо техния първоначален размер и ще се прилагат до изтичането на срока на договора.; Плащанията се извършват съобразно датите и условията, изисквани от Банката.

Съгласно чл. 4 от договора, кредитополучателят заплаща на банката следните такси и комисионни: Такса за оценка на кредитоспособността - 190 лева; Месечна такса за обслужване на разплащателна сметка, разкрита по потребителски кредит (сметката по чл. 2, ал. 1 от настоящия договор) в размер на 3.50 лева.; такси във връзка с допълнителните услуги, изрично посочени в настоящия договор, които Кредитополучателят ползва, съобразно условията на индивидуалните договори, сключени между страните.

В случай на забавяне на плащане на погасителна вноска, кредитополучателят дължи обезщетение в размер на законната лихва за забава върху просрочените суми /чл. 9/.

Представеният по делото Договор за потребителски кредит *** от 12.10.2020г. е оспорен относно подписа, положен върху процесния договор за кредит срещу кредитополучател, като се твърди, че подписът не е на ответника С. М. Р.. В тази връзка по делото е допусната и назначена съдебно-графическа експертиза. От приетото по делото неоспорено от страните заключение се установява, че ръкописните подписи, положени от името на С. М. Р. в Договор за потребителски кредит с №*** от 12.10.2020г., Методология за определяне на референтен лихвен процент (прайм) по потребителски и жилищно - ипотечни кредити - Приложение №1, Погасителен план по кредит - лист 165 и Погасителен план по кредит - лист 166 и Искане за кредит - лист 167, Искане съкредитоискател - лист 168, са изпълнени от С. М. Р.. Експертът – графолог е установил, че **ръкописният текст „С. Р.”, положен на лист 169 под реквизита „Декларация и съгласие”, не е изпълнен от ответника.**

От заключението на назначената по делото **съдебно-счетоводна експертиза** се установява, че ищецът е предоставил на кредитополучателите

по договор за потребителски кредит № *** сума в размер на 50 000 лева /петдесет хиляди лева/, кредитът е усвоен на 12.10.2020г. по банковата сметка - IBAN BG50 BPBI 7935 1059 8677 01 при „***“, титуляр - *****. Кредитополучателят е погасил 28 вноски съгласно погасителния план, в размер на: погасена главница - 12 507,28 лева; погасени лихви - 5 623, 61 лева.

Видно от счетоводните записвания кредитополучателят изпаднал в забава от 12.03.2023г., като кредитът е обявен за предсрочно изискуем на 23.08.2023г. Към този момент ответникът не е заплатил /просрочил/ 6 /шест/ поредни вноски, включващи главница и договорна лихва.

Общото задължение на кредитополучателя е сума в размер на 44 715,60 лв., като сумата включва: 37 492,72 лв. – главница; 1 646,98 лв. възнаградителна лихва за периода: 12.03.2023 г. – 23.08.2023 г.; 2 019,01 лв. – мораторна лихва за периода: 12.03.2023 г. – 08.11.2023 г.; 3539,39 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение; 17,50 лв. – банкови такси от 14.03.2023 г. до 26.10.2023 г.

Предсрочната изискуемост е обявена на длъжника С. М. Р. чрез изпратена Покана чрез ЧСИ ***** с № 869 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС - ***, връчена му лично в кантората на ЧСИ на 02.08.2023г. С поканата е даден седемдневен срок за доброволно изпълнение на вземането.

С оглед събиране на вземането си, на 29.11.2023 г. е подала заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са искиове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр с чл. 415 ГПК във вр. чл. 430 ТЗ и акцесорни претенции с правно основание чл. 86 ЗЗД.

От събраните доказателства по делото се установява, че между *** като кредитор и Асредин Осман Чур и С. М. Р. като съкредитополучатели е сключен договор за потребителски кредит №***/12.10.2020 г. Доколкото от приетата по делото съдебно-графологична експертиза се установява, че подписите върху всяка страница от Договор за потребителски кредит с №*** от 12.10.2020г., Методология за определяне на референтен лихвен процент (прайм) по потребителски и жилищно - ипотечни кредити - Приложение №1, Погасителен план по кредит - лист 165 и Погасителен план по кредит - лист 166 и Искане за кредит - лист 167, Искане съкредитоискател - лист 168 са положени от С. М. Р., възражението на ответника за липса на съгласие е неоснователно.

Сключеният между страните договор има характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗПК, спрямо който са приложими особените изисквания за действителност на ЗПК. Съгласно чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл.11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7- 9, договорът за потребителски кредит е недействителен.

От приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че кредитът е

усвоен.

Настоящите искиве са насочени срещу потребител, поради което в тежест на ищеца е да установи също изпълнението на задълженията си, относно предоставяне на необходимата писмена информация за съдържанието на условията по кредитите, вкл. обективните критерии, въз основа на които разходите могат да се изменят. В случай, че се констатират неравноправни клаузи в потребителския договор, то в тежест на ищеца е да установи и че същите са уговорени индивидуално. От своя страна, ответникът следва да установи правоизключващите си възражения.

Направени са възражения от ответника за наличието на неравноправни клаузи, както и за недействителност на договора, като противоречащ на разпоредбите на ЗПК, като за наличието на същите съдът следи служебно на основание чл. 7, ал. 3 от ГПК.

Процесният договор за кредит е сключен в писмена форма, на хартиен носител, по ясен и разбираем начин и в същия е посочено, че е сключен в три екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Ответникът е получил екземпляр от договора, което е декларирал с подписа си, чиято автентичност е установена от съдебно-графологичната експертиза.

Неотносимо е възражението на ответника, че не са му предоставени Общите условия към договора. Банката не твърди договора да е сключен при приложими ОУ, като това е видно и от самия текст на договора, в който липсва подобно препращане.

Неоснователно е и възражението на ответника, че не му е предоставена договорна информация. С подписа си, положен върху договора кредитополучателят е декларирал, че преди да подпише договора е получил цялата преддоговорна информация във формата на стандартен европейски формуляр, запознал се е с нея, разбира съдържанието и е сключил договора въз основа на информирано съгласие /чл.22 от Договора/.

Констатира се, че в договора е посочен годишен процент на разходите (ГПР) от 7,35 %, който формално не нарушава императивната забрана на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, според която ГПР не може да е по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съобразно §1, т. 1 от ДР на ЗПК, "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит. В решението по дело С-686/19 СЕС е разяснил, че понятието "общи разходи по

кредита на потребителя" обхваща всякакви видове разходи, които потребителят следва да заплати във връзка с договора за кредит и които са известни на кредитора, съответно разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, също се включват в тези разходи. Изведено е заключение, че понятието "обща разходи по кредита на потребителя" се отнася едновременно до разходите, свързани с получаване на кредита, и разходите, свързани с неговото използване във времето, съответно те трябва да са ясни за потребителя.

Следователно е необходимо в ГПР да бъдат описани всички разходи, които трябва да заплати длъжникът, а не същият да бъде поставен в положение да тълкува клаузите на договора и да преценява кои суми точно ще дължи. В конкретния случай е посочена процентна стойност на ГПР в договора, като от съдържанието на същия не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв начин е формиран ГПР. Това поставя потребителя в неравностойно положение спрямо кредитора и на практика няма информация колко точно (като сума в лева) е оскъпяването му по кредита. Бланкетното посочване единствено на крайния размер на ГПР, на практика обуславя невъзможност да се проверят индивидуалните компоненти, от които се формира и дали те са в съответствие с разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗПК. Предвид изложеното, следва да се приеме, че в случая е налице нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК – непосочване на годишен процент на разходите, и приложение следва да намери нормата на чл. 22 ЗПК – сключеният договор за потребителски кредит е недействителен, в който случай потребителят дължи само чистата стойност на кредита на осн. чл. 23 ЗПК.

С оглед изложеното искът е основателен за размера на чистата главница по кредита, редуцирана с размера на извършеното плащане. Видно от съдебно-счетоводната експертиза, заплатената по Договор за потребителски кредит с №*** от 12.10.2020г. сума е в размер на 18 130,89 лв., следователно искът е основателен за сумата 16294,42 евро / 31 869,11 лв./, като на основание чл. 23 ЗПК възнаградителна лихва, обезщетение за забава и такси не се следват.

По разноските в производството:

В заповедното производство ищецът е направил разноски за държавна такса в размер на 422,77 евро /826,86 лв./ и 1386,89 евро/2712,53 лв./ – адвокатско възнаграждение, или общо 1809,66 евро /3539,39 лв./

С оглед изхода на делото С. М. Р. следва да заплати на *** направените в заповедното производство разноски в размер на 1400,68 евро /2739,49 лв./, съразмерно с уважената част от исковете.

В заповедното производство С. М. Р. е представляван от адвокат при условията на чл.38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ

директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита. Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по-горе критерии.

В настоящия случай извършените от пълномощника на ответника процесуални действия в заповедното производство се изчерпват с подаване на възражение срещу заповедта за изпълнение на парично задължение. По възражението заповедният съд не дължи произнасяне, а указания до молителя за предявяване на иска по чл. 422 от ГПК. То няма самостоятелен характер и е само формалната предпоставка за прерастване на заповедното производство в състезателно и двустранно и проверка дали съществува правен спор между страните по основанията и размера на сумите, за които е издадена заповедта. Следва обаче да се съобрази, че във възражението по чл. 414 ГПК адвокатът е посочил конкретни основания за недължимост на претендираните суми.

С оглед осъществената защита и изложените съображения, съдът намира, че в конкретния случай справедливият размер на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на длъжника за депозираното възражение в заповедното производство следва да се определи в размер на 51,13 евро/100 лв./ без вкл. ДДС.

Съразмерно с отхвърлената част от исковете на адв. П. следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 11,56 евро / 22,60 лв./ за оказаната безплатна правна помощ.

В настоящото производство ищецът е направил разноски за държавна такса – 421,05 евро / 823,50 лв./, заплатено адвокатско възнаграждение – 2419,90 евро/4732,92 лв./ и 385,51 евро / 754 лв./ за експертиза, или в общ размер на 3198,87 евро/6256,44 лв./

С оглед изхода на делото С. М. Р. следва да заплати на *** направените в настоящото производство разноски в размер на 2475,92 евро/ 4842,48 лв./ съразмерно с уважената част от исковете.

С оглед посочените по-горе критерии за определяне възнаграждението на адвоката, предоставил безплатна правна помощ на ответника С. М. Р., на адв. Х. П. следва да се определи възнаграждение в размер на 2045,17 евро /4 000 лв./ без ДДС. Съразмерно с отхвърлената част от исковете на адв. П. следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 462,21 евро / 904 лв. / без вкл. ДДС.

Ответникът е направил разноски за експертиза в размер на 768,98 евро /1504 лв./ Съразмерно с отхвърлената част от исковете, *** следва да заплати на С. М. Р. сумата 173,79 евро/339,90 лв./

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

- - - - -

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. М. Р. с ЕГН: *****, адрес гр.***, Община ***, Област ***, ул. ***, **че дължи на ***, ЕИК ***, сума в размер на 16294,42 евро /31 869,11 лв./** главница по Потребителски кредит *** от 12.10.2020 г., ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението за незабавно изпълнение до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска над размера 16294,42 евро /31 869,11 лв./ до претендираните 19169,72 евро /37 492,72 лева/ – главница по Потребителски кредит *** от 12.10.2020 г., ведно със законна лихва считано от датата на подаване на заявлението за незабавно изпълнение до окончателното ѝ изплащане; 842,09 евро /1646,98 лева/ възнаградителна лихва за периода от 12.03.2023г до 23.08.2023г; 1032,30 евро /2019,01 лева/ - мораторна лихва за периода от 12.03.2023г до 08.11.2023г; 8,95 евро/17,50 лева/ - такси за периода от 14.03.2023г до 26.10.2023г.

ОСЪЖДА С. М. Р. с ЕГН: *****, адрес гр.***, Община ***, Област ***, ул. ***, **да заплати на ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** направените в заповедното производство разноски в размер на **1386,89 евро /2739,49 лв./**, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на адв. Х. Д. П., с ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. ***, ул. *** сумата **11,56 евро/22,60 лв./** – адвокатско възнаграждение за предоставената безплатна правна помощ на ответника С. М. Р. в заповедното производство, съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА С. М. Р. с ЕГН: *****, адрес гр.***, Община ***, Област ***, ул. ***, да заплати на ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** направените в настоящото производство разноски в размер на **2475,92 евро /4842,48 лв./**, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на адв. Х. Д. П., с ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. ***, ул. *** сумата **462,21 евро/904 лв./** без вкл. ДДС – адвокатско възнаграждение за предоставената безплатна правна помощ на ответника С. М. Р., съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на С. М. Р. с ЕГН: *****, адрес гр.***, Община ***, Област ***, ул. *** сумата **173,79 евро/ 339,90 лв./** – разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – ***: _____